

ος

Με

θρησκευτική μεγαλοπρέπεια εορτάστηκε η μνήμη του μεγαλομάρτυρα Αγίου Μηνά στην πανέμορφη κωμόπολη της Νέας Κίου Αργολίδας στον κοιμητηριακό ναό που είναι αφιερωμένος στον Άγιο αυτό. Τον πανηγυρικό εσπερινό τέλεσε ο βοηθός επίσκοπος της ιερής μητροπόλεως Αργολίδας ,ο θεοφιλέστατος επίσκοπος Επιδαύρου κ. Καλλίνικος πλαισιωμένος από τους ιερείς π. Δημοσθένη και π.Ηλία Γάτσιο και τον π. Δημητρίου Στεργίου .Μετά το πέρας του εσπερινού ο θεοφιλέστατος μίλησε για την ζωή και το έργο του Αγίου Μηνά. Να σημειωθεί πως ο ιερός ναός του Αγίου Μηνά κτίσθηκε το 1960 για να εξυπηρετεί της Ανάγκες του κοιμητηρίου της Νέας κίου Αργολίδας.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ

Ο άγιος Μηνάς έζησε τον 3ο αιώνα μ. Χ., στα χρόνια του Μαξιμιανού και του Διοκλητιανού. Οι γονείς του ήσαν ειδωλολάτρες, αλλά ο ίδιος έγινε Χριστιανός στα εφηβικά του χρόνια. Από μικρός αναζητούσε την αλήθεια, επειδή δεν τον ικανοποιούσε η σαρκική ζωή της ειδωλολατρίας και έψαχνε, εκείνο το οποίο θα γέμιζε την ψυχή του και θα έδινε απάντηση στα υπαρξιακά του ερωτήματα.

Μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων απεσύρθη σε ερημικό

μέρος, στο όρος Κυάτειο, όπου έζησε με νηστεία, εγκράτεια και προσευχή για αρκετό χρονικό διάστημα. Κατόπιν επέστρεψε πίσω στην πόλη και ομολόγησε τον Χριστό μπροστά στους ειδωλολάτρες, με αποτέλεσμα να συλληφθή και να υποστή φρικτά βασανιστήρια. Του έγδαραν τις σάρκες με τρίχινα ρούχα, τον έριξαν στην φωτιά και τέλος τον έσυραν σε κακοτράχαλο δρόμο μέχρι που ξεσχίσθηκαν τελείως οι σάρκες του. Επειδή όμως εξακολουθούσε να ζή, τον αποκεφάλισαν και έτσι έλαβε τον στέφανο του μαρτυρίου. Έλαβε από τον Θεό το χάρισμα της θαυματουργίας και με τις θεοπειθείς πρεσβείες του θεραπεύει ψυχικές και σωματικές ασθένειες.

Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης καταγράφει μερικά από τα πολλά θαύματα του Αγίου. Ένα από αυτά είναι και το παρακάτω, στο οποίο φαίνεται καθαρά το πώς εργάζεται ο Θεός, δια των Αγίων Του, την σωτηρία των ανθρώπων, αλλά και το πώς λειτουργεί ο πνευματικός νόμος. “Ένας Χριστιανός και ένας Εβραίος ήσαν αχώριστοι φίλοι και εμπιστεύονταν πάντοτε ο ένας τον άλλο. Κάποτε, ο Εβραίος ταξίδεψε και εμπιστεύθηκε στον φίλο του ένα χρηματικό ποσό, για να του το φυλάξη μέχρι να επιστρέψη. Αυτό είχε γίνει αρκετές φορές. Αλλά ο Χριστιανός νικήθηκε από το δαιμόνιο της φιλαργυρίας και κράτησε τα χρήματα του φίλου του λέγοντάς του ότι, «αυτή την φορά δεν μου εμπιστεύθηκες χρήματα.» Ο Εβραίος στενοχωρέθηκε και του ζήτησε να ορκισθή στον Ναό του Αγίου Μηνά.

Πράγματι, πήγανε μαζί στον Ναό και ο Χριστιανός ορκίσθηκε ψέματα. Όταν βγήκε από τον Ναό προσπάθησε να καβαλλικεύσει το άλογό του για να φύγει, αλλά εκείνο αγρίευσε με αποτέλεσμα να τον ρίξει κάτω και να του πέση από την τσέπη ένα κλειδί και η χρυσή του σφραγίδα, χωρίς όμως να το αντιληφθή. Κατόπιν, ανέβηκε και πάλι στο άλογο και πήγε μαζί με τον φίλο του, για να φάνε μαζί. Την ώρα που έτρωγαν ήλθε ένας υπηρέτης, ο οποίος έψαχνε τον Εβραίο, για να του παραδώσει κάτι που κρατούσε. Ο Εβραίος αναγνώρισε το πουγγί του με τα χρήματα και τον ερώτησε ποιός του το έδωσε. Εκείνος είπε ότι του το έδωσε ένας λαμπρός νέος, καβαλλάρης, και του είπε να το παραδώσει σε εκείνον εκεί τον Εβραίο. Οι δύο φίλοι έμειναν να κοιτάζουν με θαυμασμό ο ένας τον άλλο. Τότε, ο Εβραίος θέλησε να γίνη Χριστιανός και βαπτίσθηκε, ο δε Χριστιανός ζήτησε συγγνώμη από τον φίλο του και στην συνέχεια εξομολογήθηκε, αφού μετενόησε ειλικρινά. Ο Θεός οικονόμησε έτσι τα πράγματα ούτως ώστε να διορθωθεί ο φταίχτης και να ωφεληθή και ο άλλος με την είσοδό του στην Εκκλησία.

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης